

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/234/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215207567
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2215207567.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobkyne: I. K., G.. XX.XX.XXXX, K. G. J., M. XXXX/XA, zastúpenej JUDr. Milošom Záhorákom, advokátom, Bánov, Ul. 1. mája 16, proti žalovanému: B.. M. K., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. M., E.Á. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Albínou Vágóovou, advokátkou, Dunajská Streda, Ružová 265, o zaplatenie 30.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 30.000 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne od 27.02.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 22.04.2015 domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 30.000 eur s 5,05% úrokom z omeškania od 27.02.2015 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Svoj nárok odôvodnila tým, že ako podielová spoluvlastníčka v podiele 1/2 spolu so svojimi dvoma synmi, ktorí vlastnili podiel každý vo výške 1/4 z celku predali kúpnu zmluvou zo dňa 10.05.2013 nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX pre kat. úz. J. za kúpnu cenu 120.000 eur. Podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov pripadla na žalobkyňu časť kúpnej ceny vo výške 60.000 eur a žalovanému a jeho bratovi po 30.000 eur. V znení predmetnej kúpnej zmluvy bola kúpna cena zaplatená na účet, ktorým disponoval žalovaný. Z tohto účtu žalovaný vyplatil svojmu bratovi sumu 30.000 eur a dňa 25.07.2014 žalobkyni sumu 30.000 eur. Napriek viacerým ústnym a telefonickým výzvam na doplatenie zvyšnej sumy 30.000 eur, k vyplateniu nedošlo. Preto žalobkyňa vyzvala žalovaného na vyplatenie časti kúpnej ceny písomne listom zo dňa 09.01.2015, následne aj cestou advokáta listom zo dňa 23.03.2015. Žalovaný na výzvu nereagoval.

(2) Súd vo veci vydal dňa 11.06.2015 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, že žalobkyni nie je dlžný na kúpnej cene z predaja nehnuteľnosti a skutkové okolnosti prípadu ako sú ňou opisované, nie sú pravdivé. Kúpna cena bola v celosti zložená kupujúcou do notárskej úschovy a následne po splnení podmienok notárskej úschovy bola kúpna cena uvoľnená a uhradená v plnej výške v prospech účtu žalovaného v zmysle vzájomnej dohody. Žalobkyni pripadla kúpna cena v časti 60.000 eur, z ktorej 30.000 eur žalobkyni previedol v prospech jej účtu obratom, keď o to požiadala. Financie vo výške 30.000 eur žalobkyňa žalovanému darovala, zrejme tieto od neho žiada späť. Tieto financie mu poskytla na kúpu motorového vozidla, ktoré chcel pôvodne získať lízingom. Voči žalobkyni - svojej matke sa žalovaný ničím neprevinil a preto nespĺňa kritériá pre prípad vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Darovaniu sumy 30.000 eur predchádzali nasledovné skutkové okolnosti: v roku 2012 žalovaného vyhľadal jeho brat s tým, že podľa neho zdravotný stav ich matky (žalobkyne) nie je natoľko pre priaznivý, aby mohla bývať sama a navrhol, aby matke spoločne vybavili

bývanie starobnom penzióne, čo žalovaný odmietol. Ponúkol bratovi, že v jeho záhrade (žalovaného) je dostatok miesta a nerobí mu problém pre potreby matky vybudovať samostatnú bytovú jednotku, aby mohla pokojne bývať vedľa rodiny žalovaného. Matka sa návrhu potešila a žalovaný začal s realizáciou stavby - malého záhradného domčeka. Matka prišla k žalovanému bývať v novembri 2012, bola u žalovaného spokojná, na nehnuteľnosti rada bývala, spolu so svojou rodinou sa žalovaný staral o jej potreby. Matka pritom bola sebestačná, nepotrebovala zvláštnu opateru, zvykla si aj sama variť. Pre potreby matky jej žalovaný zabezpečil aj obvodného lekára, ktorý sa o ňu staral a chodieval pravidelne k nej na návštevu, aby sa priebežne presvedčil o jej zdravotnom stave. Asi po trištvrte roku spoločného bývania sa správanie matky začalo meniť, bola neustále nahnevaná, mrzutá a vyhľadávala konflikty, vyvolávala hádky, ohovárala ich. V následnom období napriek snahe žalovaného a jeho rodiny matke nič nevyhovovalo, žalovaný dodnes nepozná príčiny zmeny v jej správaní. V júli 2014 bola matka na návšteve u brata žalovaného, vrátila sa odtiaľ opäť značne nahnevaná, dôvod hnevu žalovanému nevysvetlila, ale na druhý deň bola matka pokojná a žalovaný sa domnieval, že je všetko v poriadku. Matka žalovaného však začala v ten deň bezdôvodne vykrikovať na manželku žalovaného a následne syn žalovaného zistil, že matka nie je vo svojom záhradnom v dome a začali ju hľadať. Boli vystrašení a veľmi sa o ňu báli, našli ju u susedky, ale odmietala akúkoľvek komunikáciu. Preto žalovaný požiadal brata o pomoc, ktorý sa dostavil a po rozhovore s matkou ju zobral k sebe. Pri odchode matka na žalovaného hovorila, že uvidíš, aj tak ňa zničím, budeš bezdomovec ako aj celá tvoja rodina. O dva týždne sa matka vrátila taxíkom, žalovaný jej vysvetlil, že spoločné bývanie už nie je vhodné a bude lepšie, ak nebudú bývať spolu. Matka začala provokovať a povedala, že odíde, ak jej dá peniaze, bezdôvodne žalovaného urážala a kričala naňho. Následne si matka zobrala nejaké veci a odišla, pri odchode stretla dcéru žalovaného a matka žalovaného (žalobkyňa) ju vyzvala, aby jej vrátila všetky dary, ktoré o nej dostala, čo dcéra žalovaného aj urobila. Počas Vianoc 2014 sa žalovaný s matkou telefonicky skontaktoval, matka pokojne a milo komunikovala, na nový rok už telefonický kontakt odmietla. V januári ho listom následne vyzvala na úhradu zvyšku kúpnej ceny 30.000 eur. Na list žalovaný nereagoval z dôvodu, že sa cítil dotknutý a nebol je dlžný žiadnu čiastku, pretože mu 30.000 eur darovala a on dar prijal na jej výslovné želanie. V marci 2015 dostal výzvu od advokáta matky, opäť nereagoval. Poukázal na to, že do stavby pre matku investoval približne 45.000 eur a práve preto, nakoľko matka žalovaného vedela, čo všetko žalovaný pre ňu urobil, sa rozhodla, že mu 30.000 eur na kúpu motorového vozidla daruje. Pri darovaní finančných prostriedkov bol prítomný aj syn žalovaného a ošetrojúci lekár matky, ktorý bol práve u nej na pravidelnej návšteve, žalobkyňa sa darom pochválila aj ďalšiemu svedkovi. K darovaniu došlo dňa 03.09.2013, na požiadanie matky vybral sumu 30.000 eur zo svojho účtu, na ktorom boli peniaze uložené za odpredaj domovej nehnuteľnosti, pričom zámer výberu tejto sumy musel banke hlásiť tri dni vopred. Matke peniaze odovzdal a ona mu následne financie vo výške 30.000 eur odovzdala späť ako dar. Žalovaný má za to, že v žiadnom prípade nespĺňa kvalifikačné predpoklady, ktoré spája zákon s vrátením daru, žiadnym spôsobom neporušil dobré mravy a nespráva sa k svojej matke neslušne. Navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

(3) Tunajší súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č. k. 7C/234/2015-117 zo dňa 11.02.2016 tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Na odvolanie žalovaného odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie napriek rozsiahlemu výpočtu vykonaných dôkazov tieto nevyhodnotil komplexne a presvedčivo, neformuloval závery o rozhodných skutočnostiach, tiež nesprávne vec posúdil po právnej stránke.

(4) Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán, svedkov, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(5) Kúpnu zmluvu zo dňa 10.05.2013 uzavretou s poukazom na § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka účastníci konania spolu s bratom žalovaného (ďalším synom žalobkyne) predali nehnuteľnosti v zmluve uvedené za kúpnu cenu 120.000 eur, ktorá mala byť zložená do notárskej úschovy a odovzdaná predávajúcim po predložení aktualizovaného listu vlastníctva, ktorým nadobudne vlastníctvo k nehnuteľnostiam kupujúci po vkladovom konaní, na bankový účet uvedený v zmluve.

(6) Listom zo dňa 09.01.2015 žalobkyňa vyzvala žalovaného k úhrade časti kúpnej ceny v sume 30.000 eur do 10 dní od doručenia výzvy s poukazom na kúpnu zmluvu s odôvodnením, že časť kúpnej ceny vo výške 30.000 euro jej doposiaľ nevyplatil. Výzva bola žalovanému doručená 16.02.2015. Listom zo dňa 23.03.2015 žalobkyňa cestou svojho advokáta opäť vyzvala žalovaného na úhradu

časti kúpnej ceny do 31.03.2015 s poukazom na to, že suma 30.000 euro bola žalobkyni vyplatená dňa 25.07.2014, hoci jej prináležala suma 60.000 eur zodpovedajúca jej spoluvlastníckemu podielu na predaných nehnuteľnostiach. Poukázala ďalej na to, že žalobkyňa poskytla žalovanému finančné prostriedky vo výške 24.000 eur na prestavbu nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa pri rodinnom dome žalovaného.

(7) Žalobkyňa vo svojej výpovedi (dňa 14.09.2015) uviedla, že nikdy žalovanému žiadne peniaze nedarovala, ani nepožičala. Spoločne predali dom, z ktorého jej na jej podiele prináležalo 60.000 eur. Pôvodne sama síce navrhla, aby sa kúpna cena rozdelila rovnako na tri časti, s tým však žalovaný nesúhlasil. Peniaze ostali na účte žalovaného, ktorý sľúbil, že ich vyberie, keď ich (žalobkyňa) bude potrebovať. Žalovaný pre ňu vystaval bývanie, na výstavbu dostal od nej 25.000 eur. O žiadnom leasingu nevedela, ani nevie, čo to slovo znamená. Za bývanie platila 100 eur mesačne, pričom od domčeka niekoľko mesiacov nedostala ani kľúč. Začali vznikať nedorozumenia, keď napríklad žalobkyňa vyzerala z okna, kedy sa už vráti z práce a oni zasa hovorili, že je zvedavá, aké nákupy donášajú; vyniesli jej von kreslo pred domček, ale ona sedávala na bedničke na inom mieste, kde nepáli slnko, čo sa zase im nepáčilo; pristavali jej bránu, vraj kvôli psovi. Žalobkyňa pociťovala úplnú izoláciu a diskrimináciu zo strany nevesty, o čom žalobkyňa však žalovanému pôvodne nehovorila. Nevesta na ňu vykrikovala, že ju pošle do blázince, že sa s ňou nedá vydržať, potom prišiel syn (žalovaný), kričal na ňu, aj sa na ňu zahnal, akoby ju chcel zbiť. Zľakla sa a išla preč. Bola u susedy, vtedy ju druhý syn zobral k sebe do G. J.. Keď odchádzala, povedala žalovanému, aby jej dal peniaze, vtedy pýtala 85.000 eur a žalovaný reagoval s tým, že jej pošle 60.000 eur, následne však poslal sumu 30.000 eur. Keď si prišla o týždeň pre veci, žalovaný na ňu kričal. Žalovaný pred ňou nespomínal, že chce kúpiť auto a nežiadal žiadne peniaze. Ani žalobkyňa mu v žiadnom prípade nesľúbila peniaze ako dar, tu žalovaný klame, nikdy jej žiadne peniaze do ruky nedával, kúpa auta mala byť prevzatie, prišla vtedy za ňou (žalobkyňou) nevesta, vraj má sa ísť pozrieť na niečo a ukázali jej nové auto. Žalobkyňa sa tomu tešila, žalovaný ju aj zobral autom previesť, ale nevedela, že auto kúpil za jej peniaze, nikdy jej to nepovedal. Od žalovaného peniaze (z účtu) nikdy nepýtala, dôverovala mu. Dňa 26.10.2015 doplnila svoju výpoveď s tým, že druhému synovi nedávala žiadne peniaze, lebo na to nemala dôvod. Peniaze im dávala vtedy, keď stavali.

(8) Žalovaný vo svojej výpovedi (dňa 14.09.2015) uviedol, že domček pre žalobkyňu bol už hotový, keď rekonštruoval svoj dom, stáli raz vtedy sami dvaja pred terasou, rozprávali sa a pred žalobkyňou uviedol, že ide kupovať auto, slovo leasing možno nespomenul, iba splátky. Žalobkyňa reagovala s tým, že načo jej sú peniaze, vyber ich a kúp si auto. Keď bola žalobkyňa u neho naposledy, pýtala od neho 185.000 eur a vtedy sa pohádali. O žalobkyňu sa riadne staral, každý deň za ňou prichádzal, na jej žiadosť jej preberal aj dôchodok. Zo strany matky pociťoval psychický teror. Poukázal na to, že sám sa rozhodol, že jeho matka bude bývať u neho a že jej vystavia garsónku, ktorá má plochu 70 m², keď nesúhlasil s návrhom brata umiestniť ju do domova dôchodcov. K odovzdaniu peňazí darom došlo tak, že oznámil banke, že ruší zmluvu ohľadne podielnických listov (na pokyn žalobkyne vložil 15.000 eur na podielnické listy), peniaze v obálke priniesol svojej matke, bolo v nej okolo 32.000 eur, v prítomnosti svedkov jej ich odovzdal s tým že: mama, tieto peniaze mi darujete, tak mi ich odovzdajte ako dar. Zvyšok sumy z kúpnej ceny 30.000 eur matke odovzdal asi týždeň po jej odchode od žalovaného, vtedy bolo auto asi pol roka kúpené, peniaze jej poslal na účet. Za vozidlo platil v hotovosti, tak žiadala predávajúca obchodná spoločnosť. Dňa 26.10.2015 doplnil svoju výpoveď tým, že svojej matky sa spýtal, či chce darovací úkon písomne, ona sa však vyjadrila, že podpisovať nebude nič. Poukázal na to, že predtým mu rodičia zvykli dávať peniaze a nikdy pri tom nespisovali žiadny dokument. Keď jej formálne odovzdával peniaze, aby mu ich darovala, bolo to preto, že žalobkyňa si vždy potrpela na určitú procedúru. Vybral z banky sumu 32.000 eur, z toho 2.000 eur bolo pre neho, v banke vložili peniaze do obálky a matka žalovaného ich z obálky vybrala a prepočítala. K odovzdaniu peňazí došlo niekedy doobeda v miestnosti u jeho matky, ku ktorej sa dostavil aj so svojím synom. V tom čase bol na náhodnej návšteve u žalobkyne lekár.

(9) Kúpnu zmluvu zo dňa 06.09.2013 žalovaný kúpil od obchodnej spoločnosti Messy, s. r. o. so sídlom v Zlatých Moravciach osobné motorové vozidlo za kúpnu cenu 39.480 eur, ktorá v znení zmluvy mala byť vyplatená do 30.09.2013. Predmetná obchodná spoločnosť bola z obchodného registra vymazaná dňom 05.06.2014 dobrovoľným výmazom, bola zrušená bez likvidácie zlúčením s obchodnou spoločnosťou Sith s. r. o. so sídlom v Novom Meste nad Váhom. Právnym nástupcom tejto spoločnosti sa v dôsledku ich zlúčenia stala obchodná spoločnosť Padavan, s. r. o. s rovnakým sídlom. Obchodná spoločnosť na adrese svojho sídla, ako vyplýva z výpisu z obchodného registra, nepreberá poštové zásielky, podľa údajov pošty je adresát neznámy.

(10) Podľa potvrdenia banky (VÚB v, a.s., Bratislava, pobočka Veľký Meder) bola z účtu žalovaného vybratá suma 32.000 eur dňa 03.09.2013.

(11) Svedok B.. M. K. (M.) - syn žalovaného vo svojej výpovedi dňa 26.10.2015 uviedol, že vo vzťahu k svojej v babke - žalobkyni cíti veľké sklamanie. Práve svedok viezol žalovaného do banky k výberu 30.000 eur, čo mu žalovaný odôvodnil tým, že si ich babka vypýtala a následne priamo išli k babke. Bol práve u nej svedok M.. C., vykonával zdravotnú prehliadku (?). Otec vybral obálku s peniazmi a odovzdal ju babke. Lekár chcel vtedy odísť, ale žalovaný mu povedal, aby ostal. Babka peniaze vybrala, prerátala ich, zložila na obálku a odovzdala žalovanému so slovami: darujem ti tieto peniaze, kúp si pre seba auto, načo sú mi peniaze, aj tak budú vaše. Následne po ich odchode babka opäť ostala s lekárom. K odovzdaniu peňazí žalobkyni došlo niekedy poobede, v obálke bolo 30.000 eur. V deň, keď ich babka od nich odišla, správala sa ako zmyslov zbavená, vykrikovala, že všetkých zničí a všetky peniaze, ktoré kedy darovala, si vysúdi. Na výčitku svedka reagovala s tým, že ju nezaujímajú, keď jej syn zdochne. Dovtedy mal so starou matkou veľmi dobrý vzťah. Babka zvykla s veľkou srdečnosťou darovať veľa vecí, ale keď sa jej niečo nepáčilo, ani sa nedialo tak, ako si želala, pýtala hneď veci naspäť. Denne pre babku varili, matka svedka na ňu prala, poskytovali jej všestrannú starostlivosť, pretože babka ťažko chodila, mala problémy s kĺbami a nepáčilo sa jej práve, že ju núti k pohybu.

(12) Svedok M.. E. C. vo svojej výpovedi dňa 26.10.2015 uviedol, že obaja účastníci (strany sporu) boli jeho pacientmi v čase, keď zastupoval ich obvodnú lekárku - V.. Z.. Návštevy u pacientov vykonávajú bežne, majú to v náplni práce, väčšinou vykonávajú návštevy v poobedňajších hodinách k ťažko mobilným pacientom, u žalobkyne bol dva alebo trikrát, keďže bol nový v regióne, mal záujem sa so svojimi pacientmi zoznámiť. V.. Z. zastupoval dva roky. Na prvú návštevu prišiel bez ohlásenia, boli v domčeku u žalobkyne a rozprávali sa o jej zdravotnom stave. Počas jeho návštevy prišli žalovaný aj so synom, žalovaný žalobkyni odovzdal obálku. Chcel odísť, ale žalovaný mu povedal, aby ostal. Žalobkyňa vytiahla peniaze z obálky a prepočítala, následne skonštatovala, že má 30.000 eur a odovzdala ich späť žalovanému s tým, že mu ich daruje, nech si kúpi auto. Keď následne ostal so žalobkyňou sám, žalobkyňa sa mu pochválila, akou je dobrou matkou. K predmetnej návšteve došlo niekedy začiatkom septembra. Návštevu zapisujú do zdravotnej dokumentácie iba vtedy, keď sa vykonajú aj nejaké výkony, samotný pohovor s pacientom účtovaný úkonom nie je. Žalobkyňu navštívil z dôvodu, aby zistil, či riadne a správne užíva lieky. S rodinou účastníkov mal len profesionálny vzťah, inak sa s nikým z nich nestretáva. Svoju výpoveď svedok doplnil dňa 11.06.2018 tým, že rodinu žalovaného pozná len zbežne, mesto Z. M. má 8.000 obyvateľov a v podstate sa každý pozná s každým. S členmi rodiny žalovaného sa stretáva iba profesionálne. Vo firme Y. pracoval ako lekár všeobecného lekárstva, mal záujem v budúcnosti prevádzkovať vlastnú ambulanciu, nemal však pridelený obvod. V. Z. už v letných mesiacoch nepracovala, v tom čase svedok pracoval pre doktorku L., doktorku Z. zastupoval na vyžiadanie. Nevedel uviesť, kedy vypisoval lieky na recept pre žalobkyňu. K fotografii predloženej právnym zástupcom žalobkyne (na ktorej je svedok v osobnom vozidle spolu so synom žalovaného - sediacim na sedadle spolujazdca a ďalšími dvoma osobami sa vyjadril, že z posádky pozná práve zdravotnú sestru - sediacu po jeho ľavej ruke a ďalšieho muža, na ďalšej fotografii z rodinnej oslavy uviedol, že sa zúčastnil sa na rodinnej oslave majiteľa penziónu a na fotografii sú (okrem vedľa svedka sprava sediaceho syna žalovaného) po jeho ľavej strane práve synovia majiteľa aj ďalšia rodinná známa sediaci vpredu. So synom žalovaného nemá bližší vzťah, nie sú kamaráti. Svedok zároveň predložil doklad o zamestnaní, podľa ktorého bol zamestnancom firmy Y. od 01.09.2013 do 31.05.2015.

(13) K výpovedi svedka reagovala žalobkyňa tým, že žalovaný jej nikdy do ruky žiadnu peňažnú hotovosť, ktorú mu mala darovať na kúpu auta, nedal, uvedená udalosť sa nikdy nestala a preto pri takomto úkone nemohli byť ani jej vnuk, ani doktor C.. Svedok u nej nikdy nebol na lekárskej návšteve. Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne za obdobie od 07.09.2012 do 25.03.2014 nevyplývajú žiadne zápisy o návštevách obvodného lekára v domácnosti pacientky. Z výpisu zdravotnej dokumentácie žalobkyne za obdobie od 14.01.2000 do 04.09.2000 vyplýva záznam o návšteve v byte (dňa 14.01.2000).

(14) Svedkyňa M.. V. Z. vo svojej výpovedi dňa 18.01.2016 uviedla, že od roku 1995 vykonáva lekársku prax ambulantne na obvode vo Z. M.. V rámci praxe vykonáva aj návštevy pacientov v domácnosti, ale výlučne na vyžiadanie pacienta alebo rodiny, ide o pacientov imobilných, ťažko chorých, akútne stavy alebo na žiadosť rodiny. V minulom mesiaci napríklad vykonala dve návštevy, sama od seba

pacientov nenavštevuje. V období od septembra 2013 do mája 2015 ju pre dlhodobú práceneschopnosť zastupoval doktor C.. Nemá informácie o tom, kedy a ako vykonával návštevy pacientov, svedkyňa každú jednu návštevu zapíše do zdravotnej dokumentácie. Nezapisuje iba návštevy, keď ju pacienti pozvú do domácnosti mimo výkonu vyšetrenia a zdravotníckeho výkonu. Nevedela presne uviesť deň, odkedy ju zastupoval svedok C., odkázala na svojho zamestnávateľa - s. r. o. Y.. Nemá vedomosti o tom, či svedok C. vykonáva lekársku prax prostredníctvom s. r. o. (Podľa výpisu z obchodného registra s. r. o. Anatomy KT so sídlom vo Z. M. svedok C. touto spoločnosťou prevádzkuje zdravotnícke zariadenie v ambulancii od 11.06.2015, obchodná spoločnosť vznikla dňom 04.09.2013).

(15) Na dotaz súdu informoval Odbor zdravotníctva Úradu Trnavského samosprávneho kraja dňa 01.02.2016, že M.. Z. počas práceneschopnosti s trvaním približne 2 mesiace od 27.08.2013 zastupovala na ambulancii V.. R.. C. „„, s. r. o., Z. M.“ oznámil dňa 06.09.2018, že činnosť prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia bola zahájená dňom 01.10.2013. (Podľa výpisu z obchodného registra s. r. o. N. so sídlom vo Z. M. táto spoločnosť prevádzkuje zdravotnícke zariadenie v ambulancii od 24.09.2013, obchodná spoločnosť vznikla dňom 16.08.2013) Zastupujúca lekárka oznámila súdu, že na ambulancii V.. Z. vypomáhala od konca júla do 31.08.2013.

(16) Konateľ firmy Y. (M.. T. Z.) dňa 12.02.2016 na výzvu súdu oznámil, že V.. Z. bola počas dovolenky (do 31.08.2013) zastupovaná V.. R. striedavo s V.. C.. Svedok C. bol zamestnaný vo firme Y. od 01.09.2013 do 31.05.2015 ako praktický lekár pre dospelých. Dňa 23.04.2018 konateľ ako svedok vypovedal, že svedok C. bol zamestnancom firmy na plný pracovný úväzok. Pracoval u nich dva alebo tri roky a riešil všetkých pacientov. Podľa vyjadrenia svedka návštevy vykonáva lekár vtedy, keď to uzná za vhodné, väčšinou v prípade imobilných, ťažko chorých pacientov alebo keď samotní pacienti alebo príbuzní žiadajú napr. o vykonanie vyšetrenia akútnych stavov, a teda ak sa nemôže pacient dostať k lekárovi sám. Záznam v zdravotnej karte o návšteve pacienta urobí lekár väčšinou vtedy, keď v rámci návštevy bolo potrebné vykonať nejaké zdravotnícke úkony, napr. vyšetriť pacienta alebo vypísať recept. Pri inej, menej závažnej návšteve lekár nemusí návštevu zaznamenať, vtedy ju totiž nemá preplatenú zdravotnou poisťovňou.

(17) Svedok B. Z. vo svojej výpovedi dňa 26.10.2015 uviedol, že u žalovaného pomáhal pri stavbe a dával do poriadku okolitý pozemok, na žiadosť žalovaného pomáhal aj pri sťahovaní žalobkyne (od žalovaného). Pozemok dával do poriadku počas asi pol roka alebo roka, keď žalobkyňa už u žalovaného bývala. Žalobkyňa sa pred ním vyjadrila, že žalovanému darovala 30.000 eur a vysvetľovala, vraj je právnik, niečo predsa znamená, nech má poriadne auto a doplnila, keď ju niečím nahnevá, bude musieť všetko vrátiť a zničiť ho. Keď sa žalobkyňa sťahovala od žalovaného, dostavil sa brat žalovaného a svedok G.. Počas sťahovania mu žalobkyňa darovala väzu, ale následne svedkyňa G. sa vyjadrila, že sa jej väza páči a žalobkyňa mu ju vzala a odovzdala jej. Pri sťahovaní mu bolo povedané, že okrem sedačky, pre ktorú sa vrátia, si ostatné veci môže nechať (ktoré tam ostali). Keď sa však vrátili pre nábytok, žiadali tieto veci od neho späť, on ich však medzitým už predal, išlo o veci na vyhodenie.

(18) K výpovedi svedka žalobkyňa uviedla, že ho nikdy nemala rada, páchol jej a nemala dôvod sa s ním rozprávať a hovoriť s ním o aute.

(19) Svedok M.. B. K. - syn žalobkyne, brat žalovaného - vo svojej výpovedi dňa 26.10.2015 uviedol, že svoju matku považuje za najlepšiu na svete. V roku 2013 mu jeho matka darovala dom, ktorý pôvodne chcela predať, ale svedok sa rozhodol, že za zníženú kúpnu cenu ho odkúpi on a vyplatí svojho brata sumou 45.000 eur + výdavky za vybavenie zmluvy. Nevie, za čo jeho brat (žalovaný) vozidlo kúpil. Peniaze 120.000 eur z kúpnej ceny boli na návrh žalovaného a jeho manželky uložené u žalovaného s tým, že sa využijú na prípadnú sociálnu starostlivosť matky, keď to bude potrebovať. V júli 2014 mu žalovaný telefonoval, že matka je u nejakej susedy a nechce od nej odísť, preto prišiel svedok za ňou. Sťažovala sa mu na zlé zaobchádzanie a psychický teror a nechcela sa k žalovanému vrátiť, vraj radšej skočí pod vlak. Sťažovala sa aj predtým, svedok ju týždenne navštevoval. Od susedy následne odišli k žalovanému, aby si zobrala nejaké základné veci, matka vtedy na žalovaného zakričala, že jej vráti 85.000 eur a brat vtedy reagoval s tým, že vráti len 60.000 eur, lebo 25.000 eur bolo použitých na výstavbu domčeka, nebola žiadna reč o nejakom dare. Keďže žalovaný poslal matke na účet sumu 30.000 eur, svedok sa dotazoval na ďalších 30.000 eur, žalovaný reagoval s tým, že ich nemá, ani vtedy nespomínal žiadny dar. Synovec sa mu už v minulosti vyjadril, že má veľmi dobrého kamaráta, menom C., svedok si jeho meno zapamätal podľa obce C. - C. po maďarsky.

(20) K výpovedi svedka žalovaný uviedol, že v minulosti mali veľmi dobrý vzťah a nerozumie jeho výpovedi. Keď bol svedok pre žalobkyňu u žalovaného, tak sa (svedok) pýtal (žalovaného), či aj on musí vrátiť dom v G..

(21) Svedkyňa M. G. vo svojej výpovedi dňa 07.12.2015 uviedla, že so žalobkyňou sú sesternice, v blízkom vzťahu. Kým žalobkyňa bývala v G., často sa navštevovali a občas jej robila nákupy. Žalobkyni pomáhali pri sťahovaní do Z. M. aj z Z. M., sťahovanie z M. bolo pre žalobkyňu psychicky zaťažujúce, aj to obdobie predtým. Pôvodne si žalovaný s manželkou neželali prítomnosť žalobkyne pri sťahovaní, ale na naliehanie brata žalovaného privolili. Žalobkyňu často navštevovali a často si telefonovali. V prvých mesiacoch sa javila spokojná, časom nadobudla smutný až plačlivý hlas. Na návštevu žalobkyne nemohli prísť kedykoľvek, podľa udania žalobkyne sa prispôbovali manželke žalovaného. Žalobkyňa nemala kľúče od brány, stále bola sama, často sa sťažovala. Počas celej doby pobytu žalobkyne vo Z. M. ju navštívila asi 7 až 8 krát. Svedkyňa si vždy myslela, že žalobkyňa má radšej žalovaného s manželkou než jeho brata s rodinou a pokiaľ sa žalobkyňa vyjadrila, že chce skočiť pod vlak, určite to nebolo bez príčiny.

(22) Svedok T. G. vo svojej výpovedi uviedol, že bol pri sťahovaní žalobkyne z Z. M., nevie o žiadnom darovaní peňazí žalobkyňou žalovanému. Sprewádzal síce žalobkyňu do banky, bolo to v čase, keď bývala v G., pred výstavbou domčeka u žalovaného, vtedy vyberala trikrát po 7.000 eur a jedenkrát 3.000 eur, ale nevie, čo žalobkyňa urobila s peniazmi. Žalobkyňu navštevoval aj so svojou manželkou, aj sám, videl, že medzi žalobkyňou a žalovaným sú dobré vzťahy, ale asi po pol roku sa začali narušovať, žalobkyňa sa začala sťažovať.

(23) Svedkyňa C. K. - dcéra žalovaného - vo svojej výpovedi dňa 18.01.2016 uviedla, že žalobkyňa sa pred ňou vyjadrila, že musí rovnako darovať všetkým a zvykla obdarovávať žalovaného, jeho brata, ju aj jej brata. Dávala jej šperky, darovala jej šál, vreckovky, pri príležitosti sviatkov, úspešných skúšok, ukončení gymnázia. Žalovanému v období, keď žalobkyňa bývala u nich, darovala peniaze na kúpu auta. Babka sa jej už predtým zdôverila, že mieni darovať peniaze, aby mal auto na úrovni. Pri procese darovania nebola, babka sa však zvykla chváliť, že ktorá iná osemdesiatročná žena by bola schopná darovať také peniaze. Na začiatku jej bývania u nich bolo všetko dokonalé, výborne spolu vychádzali, ale postupne začala mať babka zvláštne prejavy. Aj keď mysleli všetko v dobrom, babka si to vykladala v zlom. Postupne sa vzájomný vzťah kazil. Keď babka od nich odchádzala, hovorila žalovanému, že z nich spraví bezdomovcov. O svedkoch G. sa (žalobkyňa) vyjadrila, že sú darmožráči, nemala ich v láske, a tvrdila, že ich len potrebuje.

(24) Dôkaz navrhnutý žalovanou stranou k doplneniu dokazovania dotazom na V.. R. k zastupovaniu V.. Z. súd nevykonal, nakoľko táto otázka bola v konaní zodpovedaná (ods. 16 odôvodnenia)

(25) V konečnom návrhu advokát žalobkyne uviedol, že žalovaným predložená právna konštrukcia o darovaní hotovosti je účelová, vymyslená. Žalovaný zneužil skutočnosť, že auto, ktoré kupoval a zaplatil v hotovosti, čo je inak v rozpore so zákonom a na čo si musel vybrať hotovosť z účtu. Pokiaľ by bola pravda, že mu žalobkyňa chcela darovať spornú sumu, žalovaný ako advokát nemal problém vyhotoviť jednoduchú darovaciu zmluvu, pričom by mal jednoznačný a nevyvrátený doklad o darovaní a nemusel vymýšľať teóriu o darovaní hotovosti, a to zvlášť, ak mal možnosť disponovať s peniazmi žalobkyne. O tom, že právnu konštrukciu o darovaní vymyslel dodatočne, svedčí aj skutočnosť, že nereagoval na výzvy žalobkyne, ani jej právneho zástupcu na zaplatenie žalovanej sumy, pretože v tom čase na ne reagovať nevedel. O tomto svedčí aj výpoveď brata žalovaného, že žalovaný bol ochotný vrátiť žalovanú sumu, čo potvrdil pri ich náhodnom stretnutí v Komárne, pričom nič nehovoril o žiadnom darovaní. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že matka mu chcela darovať viac, keď chcela rozdeliť kúpnu cenu za predaný dom na tretiny, uvedená skutočnosť nič nepreukazuje, lebo rovnako chcela darovať viac aj druhému synovi. Žalovaný nesúhlasil s takýmto rozdelením skôr iba z vypočítavosti, aby mame zostalo viac, aby si následne mohol aj viac privlastniť. Svedecké výpovede žalovaným navrhnutých svedkov sú jednoznačne neobjektívne, zaujaté, dopredu naučené, pretože v prípade svedkov V.. K. mladšieho a C. K. sa jedná o deti žalovaného, v prípade V.. C. o rodinného priateľa, najlepšieho priateľa syna žalovaného, čo bolo v konaní preukázané aj fotografiami a v prípade svedka Z. ide o človeka ekonomicky závislého od rodiny žalovaného. Dcéra žalovaného sa k meritu veci vyjadriť vôbec nevedela a jej výpoveď bola vyslovene tendenčná. Výpoveď svedka V.. C. je veľmi nepresvedčivá, keď na jednej strane syn žalovaného

tvrdil, že keď spolu so žalovaným vošli do izby žalobkyne, jej svedok vykonával zdravotnú prehliadku, pričom on vypovedal, že ju vôbec nevyšetroval. Okrem toho v rozpore so zákonom návštevu žalobkyne ako pacientky nezapísal do zdravotnej dokumentácie, ani žiadnu inú návštevu, pričom tvrdil, že ju navštívil viackrát. Rovnako ani lieky nikdy nezapísal do zdravotnej dokumentácie, hoci tvrdil, že jej tieto predpisoval. Absolútne je spochybnené tvrdenie o tom, že zastupoval V.. Z., pretože V.. Z. vykonávala prax až do 30.09.2013 ako fyzická osoba, ako odborný zástupca začala pôsobiť v spoločnosti Y. až od 01.10.2013, čo vyplýva z predloženého výpisu účtu poistenca zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Podľa vyjadrenia Trnavského samosprávneho kraja zaslaného súdu zastupovala v septembri 2013 V.. Z. V.. R., ktorú ako zástupkyňu v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 písm. j/ zákona č. 578/2004 Z. z. musela oznámiť Samosprávnemu kraju práve V.. Z.Á.. V neposlednom rade svedok nemohol byť od (pôvodne tvrdil 31.08.) 01.09.2013 zamestnaný ako lekár firmy Y., pretože táto spoločnosť nemala v tom čase povolenie na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v ambulancii, ktoré im bolo vydané až 11.09.2013 a zapísané do obchodného registra bolo dňa 24.09.2013. Medzi vznikom pracovného pomeru V.. C. a údajnou návštevou u žalobkyne prešiel iba jeden pracovný deň. Za tak krátku dobu sa nemohol ani oboznámiť so zdravotnou dokumentáciou žalobkyne a nie ešte jej predpísať lieky. Aj spôsob, akým mal prísť na návštevu žalobkyne, je veľmi nevhodný, vôbec na neohlásil, dokonca mal prísť priamo za žalobkyňou bez sprievodu iného člena rodiny a to bez toho, aby ho žalobkyňa niekedy videla. Tvrdenie o návšteve tohto svedka spochybňuje aj vyjadrenie svedkyne V.. Z., ktorá uviedla, že pacientov nikdy sama od seba nenavštevovala, ale vždy iba na pozvanie a o každej návšteve vykonala zápis do zdravotnej dokumentácie. Svedok V.. Z. vo svojej výpovedi doplnil, že návštevy sa robia hlavne u ťažko chorých a imobilných pacientov. Žalobkyňa nepatrila do žiadnej tejto kategórie a ani si uvedenú návštevu nevyžiadala. Povinnosť vykonať zápis do zdravotnej dokumentácie vyplýva aj zo zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, ako aj z odborného usmernenia MZ SR o vedení zdravotnej dokumentácie č. 47/2009, kde sa v čl. II ods. 3 uvádza, že o každom poskytnutí zdravotnej starostlivosti vykoná zdravotnícky pracovník zápis do zdravotnej dokumentácie. Svedecká výpoveď svedka Z. nestojí za povšimnutie, je absolútne tendenčná. Okrem toho si žalovaný a jeho syn protirečia v tak dôležitej veci, ako je to, že kedy prišlo k odovzdaniu peňazí žalobkyne, keď žalovaný tvrdí, že to bolo doobeda a jeho syn tvrdí, že poobede, čo pri ich tvrdení, že boli spoločne vyzdvihnúť peniaze v banke a odtiaľ išli priamo k žalobkyne, je veľmi zásadná skutočnosť, ktorá podstatným spôsobom spochybňuje tvrdenie žalovaného o odovzdaní peňazí, zvlášť, ak žalobkyňa tvrdí, že sa takéto niečo nikdy nestalo a ide o jednoznačný výmysel a klamstvo zo strany žalovaného a ním označených svedkov. Poukazujem na výpovede manželov G., ktorí zhodne potvrdili, že od júna 2013 sa vzťahy medzi žalobkyňou, žalovaným a jeho rodinou zhoršili, čo koniec koncov potvrdil aj žalovaný v odpore a preto aj táto skutočnosť spochybňuje, že by došlo k darovaniu peňazí žalobkyne žalovanému u uvedenom čase. Z výpovede svedka (M..) K. jednoznačne vyplýva, že žalovaný prehlásil, že má vrátiť 60.000 eur, pričom o darovaní peňazí žalobkyne z jeho strany nepadlo ani slovo. Ak by niekto žiadal bezdôvodne vrátiť dar, tak ihneď pri vyslovení takejto požiadavky by sa mal voči tomu ohradiť, prečo chce dar vrátiť. Žalobkyňa úplne jednoznačne popiera, že by žalovanému čo i len poslúbila darovať uvedené peniaze a tvrdí, že nikdy nedošlo k žalovaným tvrdenému darovaniu peňazí z ruky do ruky. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by mu žalobkyňa darovala žalované peniaze. Navrhol, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 30.000 eur s 5,05% úrokmi z omeškania od 27.02.2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a k náhrade trov konania v plnom rozsahu.

(26) Advokátka žalovaného v konečnom návrhu uviedla, že žalobkyňa k tvrdeniu, že žalovaný sa na jej úkor obohatil o sumu 30.000 eur, pokiaľ jej nevrátil financie obdržané z predaja nehnuteľnosti neuniesla dôkazné bremeno. Bolo preukázané, že došlo z jej strany k darovaniu v intenciách § 628 a nasl. OZ a nebolo preukázané, že žalovaný sa správal tak, aby žalobkyňa z titulu vrátenia daru spĺňala podmienky na vrátenie 30.000 eur. Darovanie bolo preukázané svedeckými výpoveďami svedkov V.. C., Z., ktorý dlhodobo vypomáhal na nehnuteľnosti žalovaného, kde bývala aj žalobkyňa, správanie žalobkyne je preukázané aj svedeckou výpoveďou vnučky (C. K.), ktorá vypovedala, že pestovala veľmi dobré vzťahy so starou matkou, pri všetkých príležitostiach od nej dostala dary vo forme peňazí a šperkov a keď sa žalobkyňa na ňu nahnevávala, požiadala o vrátenie darov, čo ona učinila. Títo svedkovia sú vieryhodní, nemožno o ich svedeckých výpovediach pochybovať. V.. Z. potvrdila, že v rámci obdobia od mája 2013, v podstate do doby, kým neukončila podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba, bola dlhodobo práceneschopná a zastupovala ju v ambulancii V.. R., čo vyplýva aj zo správy. Spoločnosť Y., s. r. o. bola založená v auguste 2013, podnikateľské oprávnenie získala zápisom (do obchodného registra) v auguste 2013 a následne na základe žiadosti aj povolenie na prevádzkovú činnosť v odbore všeobecnej ambulancie, k zápisu tejto činnosti došlo dňa 01.10.2013, to však neznamená, že ambulancia bola

nečinná v rámci tohto obdobia, kým došlo k transformačnému procesu, teda k prechodu z fyzickej osoby-podnikateľky na zdravotnú činnosť v odbore všeobecné lekárstvo až k prevádzkovaniu v rámci s. r. o. ako Y.. Svedok V.. Z. tiež potvrdil, že V.. C. bol zamestnaný vo firme Y. od 01.03. do 01.09.2013, V.. Z. tiež potvrdila, že počas jej práceneschopnosti a neprítomnosti v ambulancii ju zastupoval V.. C.. Takáto skutočnosť vyplýva aj z ďalších dôkazov. Čo sa týka námietok žalobkyne, že každá návšteva sa má zapísať do lekárskej dokumentácie, je mylná, lebo sú tu rôzne interné odborné usmernenia, napr. Vestník MZ SR 47, ktoré sa zaoberá vymedzeným pojmom a kedy a za akých okolností sa návštevy musia zapísať do zdravotnej dokumentácie. Tieto záznamy do zdravotnej dokumentácie je nutné zapísať iba v tom prípade, keď sa u pacienta, ktorého lekár navštívi robia úkony, vyšetrenia. V súlade s tým je aj tzv. Katalóg zdravotníckych výkonov, ktorý sa zaoberá návštevami, a uvádza tiež, že do zdravotnej dokumentácie sa zapisujú len také úkony, kde sa uskutočnili lekárske úkony. Na rozdiel od mylnej informácie protistrany, deň 03.09.2013 bol utorok a V.. C. aj predtým zastupoval a vypomáhal v ambulancii u V.. Z. a od 01.09.2013 pokračoval v zastupovaní už ako nový zamestnanec firmy Y., lebo je nelogické, aby lekár, ktorý chce ukončiť podnikateľskú činnosť, zamestnal ďalšieho zamestnanca. Preto už bol prijatý ako zástupca do firmy Y., ktorá následne získala aj oprávnenie. Možno jednoznačne konštatovať, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, nepreukázala, že jej financie neboli vrátené tak, ako tvrdí práve v tomto konaní, s poukazom na všetky zadovážené dôkazy bolo preukázané, že odovzdala dar synovi, avšak následne, keďže sa hnevala na manželku žalovaného, z toho vznikol spor. Už sa nepriznala k daru a žiadala finančné prostriedky vrátiť, ktoré predtým však svojmu synovi odovzdala. Náhradu trov konania navrhla priznať v plnom rozsahu.

(27) Podľa § 34 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v platnom znení - OZ) právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

(28) Darovacou zmluvou darca prenecháva alebo sľubuje bezplatne prenechať obdarovanému určitý majetkový prospech bez toho, že by mal na to právnu povinnosť a obdarovaný tento dar alebo sľub prijme. Základnými znakmi darovacej zmluvy sú predmet daru, bezplatnosť a dobrovoľnosť. (§ 628 ods. 1 OZ - darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému, a ten dar alebo sľub prijíma.)

(29) Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

(30) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(31) V danom prípade žalobkyňa tvrdí, že jej žalovaný má vydať zvyšné peniaze získané spoločným predajom nehnuteľností, žalovaný jej nárok sporuje tým, že žalobkyňa mu tieto peniaze darovala dňa 03.09.2013. Žalobkyňa bývala u žalovaného od novembra 2012 do júla 2014, podľa vyjadrenia žalovaného v odpore sa „asi po trištvrte roku spoločného bývania správanie matky začalo meniť, bola neustále nahnevaná, mrzutá a vyhľadávala konflikty, vyvolávala hádky, ohovárala ich“, čo pripadá na obdobie koncom leta 2013, teda na čas, keď mala peniaze žalobkyňa žalovanému darovať. V konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, svedecké výpovede sa líšili podľa toho, ktorá strana svedka k výpovedi navrhla. Svedkovia zo strany žalobkyne (syn žalobkyne, sesternica s manželom) nemali o darovaní spornej sumy žiadne vedomosti, potvrdili vzťahovú krízu medzi stranami. K procesu darovania vypovedali svedkovia žalovaného - syn a dcéra žalovaného, V.. C. Q. Z.. Syn žalobcu a lekár C. síce vypovedali zhodne, ale žalujúcou stranou bola výpoveď lekára (a jeho návšteva) spochybnená pre vzájomný vzťah, ktorý vraj nie je iba profesionálny (lekár - pacient), ale lekár má byť blízkym dôverným kamarátom syna žalovaného, čo navodzuje nedôveryhodnosť jeho výpovede. Výpoveď lekára C. o vykonávanej návšteve ako lekára však spochybňuje aj skutočnosť, že v tvrdenom čase (03.09.2013) nemal takéto oprávnenie, nakoľko V.. Z. zastupoval (pri V.. R.) do 31.08.2013 a ako lekár vo firme Y. mohol vykonávať lekársku činnosť (hoc aj ako zástupca) až od 01.10.2013, nezapísané návštevy lekára

u pacienta. Bližšiemu, než profesionálnemu vzťahu s rodinou žalovaného (a teda nepravdivej svedeckej výpovedi V. C.) nasvedčujú aj predložené dve navzájom nesúvisiace fotografie, na ktorých sa podľa tvrdenia svedka C. len náhodou ocitol vždy vedľa syna žalovaného. Preto súd jeho svedeckej verzii neuveril, posúdil ju za zavádzajúcu a nevieryhodnú, čo následne svedčí o pripravenej verzii výpovedí ďalších, na svedeckú výpoveď svedka C. nadväzujúcich, svedkov - syna žalovaného a Z.. Výpoveď dcéry v tomto smere je potom bez významu, keď uviedla, že pri procese darovania nebola a žalobkyňa jej mala povedať len o svojom úmysle darovať. Tvrdeniam žalobkyne nasvedčuje aj to, že žalovaný napriek aj svojmu profesijnému statusu (vykonáva prax advokáta) nepochopiteľne nijako nereagoval na výzvy žalobkyne, o dare (navyššie významnej hodnoty) sa prvýkrát zmienil až v odpore proti platobnému rozkazu, o darovaní nepovedal ani svojmu bratovi, ktorý sa ho na spornú sumu výslovne pýtal a práve naopak mu potvrdil, že má žalobkyni vrátiť 60.000 eur a nie 85.000 eur, ako mala pri vystaňovaní žalobkyňa žiadať.

(32) Vyhodnotením vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že v konaní žalovaný nepreukázal úmysel (prejav vôle) žalobkyne darovať mu spornú sumu, žalovaný si ponechal bezdôvodne sumu prináležiacu žalobkyni (podiel žalobkyne z kúpnej ceny nebol proti stranou spochybnený), bol povinný na jej vyžiadanie sumu jej ako vlastníčke vydať, čo však na jej výzvu do uplynutia určenej 10-dňovej lehoty (26.02.2013) neurobil, žaloba tak bola podaná dôvodne, a preto súd žalobe vyhovel. Zároveň súd žalobkyni priznal aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej istiny odo dňa navrhovaného žalobkyňou, keďže žalovaný sa s vydaním spornej sumy preukázateľne dostal do omeškania.

(33) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(34) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(35) Súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalobkyni, ako po procesnej stránke úspešnej strane sporu.

(36) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto

vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)